

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovej v trestnej veci obvineného **L. F. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. b/ Trestného poriadku a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. februára 2014 sťažnosť obvineného R. S., ktorú podal proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 21. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného R. S. **sa z a m i e t a .**

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku žiadosť obvineného R. S. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 21. februára 2014, sp. zn. Tp 11/2014, na podklade návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky predĺžil lehotu trvania väzby obvineného R. S. **do 20. augusta 2014.**

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený R. S. sťažnosť bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o výsluchu dňa 21. februára 2014, ktorú písomne dňa 24. februára 2014 prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Obvinený R. S. nesúhlasí s uznesením Špecializovaného trestného súdu o predĺžení lehoty väzby, nakoľko dôvody

väzby nie sú dané. Uznesením Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry Bratislava (PPZ, NKA), ČVS: PPZ-52/NKA-PZ-BA-2012, zo dňa 24. septembra 2013 bola spojená trestná vec obvineného S. a spol. s trestnou vecou obvineného L. a spol. vedenou na PPZ, NKA Bratislava, ČVS: PPZ-52/NKA PZ -2012. V oboch konaniach je stíhaný obvinený F. a nie obvinený S.. S výnimkou výsluchu svedkov T. z 5. decembra 2013, J. z 18. septembra 2013, obvineného S. z 22. novembra 2013 a obvineného F. neboli vo vzťahu k obvinenému S. vykonávané žiadne relevantné procesné úkony. Trestná vec obvineného S. nemá vecný súvis s trestnou vecou obvineného L. a spol. Podľa názoru obvineného bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vec obvineného S. vylúčiť na samostatné konanie z dôvodu urýchlenia konania.

Podľa názoru obvineného nie je daná obava z pokračovania v trestnej činnosti. Na existenciu dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa vyžaduje, aby existovala dôvodná, nie abstraktná, hypotetická obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, pričom nebezpečenstvo z pokračovania v trestnej činnosti musí byť tak naliehavé a aktuálne, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné obvineného izolovať (I. ÚS 316/2011-37, III. ÚS 271/07). Z konania obvineného takýto záver nemožno vyvodiť. Nepostačuje iba odkaz na kriminálnu minulosť obvineného, ktorý mal odsúdenia zahladené.

Pokiaľ by Najvyšší súd Slovenskej republiky prišiel k záveru, že dôvody väzby sú dané, obvinený **navrhuje** túto nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku za prípadného uloženia tých najprísnejších primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obvinený R. S. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie a lehotu trvania väzby nepredĺžil. Alternatívne, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nariadil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku. Zistil, že sťažnosť obvineného R. S. **nie je dôvodná.**

Z predloženého trestného spisu najvyšší súd zistil, že obvinený R. S. a Ľ. F. sú trestne stíhaní uznesením vyšetrovateľa Národnej protizločineckej jednotky expozitúra Stred v Banskej Bystrici, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, ČVS: PPZ-554/NKA-PZ-ST-2013, zo dňa 22. augusta 2013 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe citovanom v uznesení.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp 160/2013, z 23. augusta 2013 bol obvinený R. S. vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Lehota väzby mu začala plynúť **20. augusta 2013 od 23.45 hod.** a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Uznesením PPZ, NKA, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Bratislava ČVS: PPZ-52/NKA-PZ-BA-2012, z 24. septembra 2013 bola podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku spojená na spoločné konanie trestná vec obvinených Ľ. F., R. S. a R. S. s trestnou vecou obvinených R. L. a spol. (B., T., L., K., V., J., M., F., C., P., K., R.).

K predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je trestné stíhanie vedené, bol spáchaný, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tento skutok spolu s ďalšími osobami spáchal obvinený S.. Na dôvode väzby sa doposiaľ vykonaným vyšetrovaním nič nezmenilo. Je rovnaký, ako ho ustálil súd, keď rozhodoval o vzatí obvineného R. S. do väzby. Naďalej trvá obava, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by pokračoval v páchaní trestnej činnosti v súvislosti s drogami, čomu nasvedčujú aj jeho predchádzajúce odsúdenia. Tieto sú síce zahladené, čo ale nemení nič na skutočnosti, že obvinený má sklony k páchaniu trestnej činnosti tohto druhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného mal na zreteli tiež ustanovenie § 76 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa druhej a tretej vety § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa ods. 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa ods. 7 (v danom prípade 25 mesiacov).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd Pezinok pri rozhodovaní o predĺžení lehoty väzby dodržal všetky formálno-procesné zákonné podmienky. Taktiež z vecného hľadiska je rozhodnutie o predĺžení lehoty väzby správne a zákonné. Sudca pre prípravné konanie rozhodnutie náležite odôvodnil, a preto najvyšší súd na tam uvedené skutočnosti poukazuje a tieto si osvojuje.

V súvislosti so sťažnostnou námietkou obvineného, že jeho vec mala byť vylúčená orgánom činným v trestnom konaní na samostatné konanie z dôvodu urýchlenia konania, najvyšší súd uvádza, že o trestných činoch, ktoré spolu súvisia, či už subjektívne (v osobe, osobná súvislosť) alebo objektívne (vo veci, vecná súvislosť), prípadne nie je vylúčená ani kombinácia subjektívnej a objektívnej súvislosti, možno vykonávať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote. Primeranosť lehoty na ukončenie veci síce zákon výslovne neupravuje, treba ju však vždy posudzovať so zreteľom na konkrétnu prejednávajúcu vec. Cieľom spoločného konania je teda predovšetkým prejsť v jednom konaní všetky trestné činy toho istého obvineného, resp. trestné činy rozdielnych obvinených, ktoré spolu súvisia (ide najmä o prípady, ak sa na trestnej činnosti podieľajú rôznou formou trestnej činnosti – napr. spolupáchateľstvo, účastníctvo, nadväznosť trestnej činnosti iných osôb na trestnú činnosť hlavného páchatel'a pri niektorých formách trestnej súčinnosti).

Je potrebné uviesť, že dokazovanie činnosti zločineckej skupiny, akú predpokladajú vznesené obvinenia, je vecne a časovo náročné. Navyše aj vec, ktorá by sa nejavila ako obtiažna z hľadiska jednotlivého skutku, môže byť obtiažna z hľadiska viacerých skutkov, ktoré sú prejednávané v jednom konaní, najmä ak ide o drogovú trestnú činnosť, ktorá mala byť spáchaná v rámci činnosti zločineckej skupiny (mnohovrstevnatosť veci).

Je dôvodné podozrenie, že spoluobvinený L. F. bol členom zločineckej skupiny pôsobiacej prevažne na území Bratislavského a Trnavského kraja od roku 2009, ktorá sa zaoberala najmä distribúciou omamných a psychotropných látok ako aj ich výrobou, pričom jednotliví členovia skupiny konali koordinovane a pri svojich aktivitách v rámci hierarchie úzko spolupracovali, s cieľom získania najmä finančného prospechu.

Po vznesení obvinenia za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona dňa 23. septembra 2013 bolo potrebné opätovne vykonať výsluchy všetkých obvinených. Do podania návrhu na predĺženie lehoty väzby (18. februára 2014) bol vykonaný výsluch svedkov: M. H., F. N., A. Š., utajeného svedka 2, M. R., M. J., R. Ž., P. B., J. P., J. B., K. Š., M. W., M. G., B. G., utajeného svedka, M. V. B., M. D., P. T., P. M., T. G., N. H., N. D., A. A., L. B.. Obvinení M. P., P. J., F. M. a L. C. boli vylúčení na samostatné konanie a zároveň boli vyslúchnutí v procesnom postavení svedkov. Boli vykonané previerky výpovede svedkov M. P. a P. J.. Boli vykonané konfrontácie medzi obvineným M. V. a svedkami P. J. a M. P., konfrontácie obvineného M. B. so svedkami P. B., M. H., F. M., M. R., P. J. a L. C.. Bol vykonaný výsluch svedka R. K., ktorý bol dňa 18.11.2013 na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu zadržaný v Českej republike a následne bol dňa 18.12.2013 odovzdaný pre účely trestného konania orgánom činným v trestnom konaní v Slovenskej republike.

V spojenej veci sú od 14. februára 2014 do 4. marca 2014 (zv. č. 11, č. l. 6907 až 6910) naplánované úkony, a to konfrontácie medzi obvineným M. B. a svedkami J. B., F. N., J. P., K. Š., výsluchy svedkov T., B., B., M., Š., Š., K., B., L., T., K., výsluchy obvinených D. L., T. K., R. S.

Ďalej je potrebné predvolať svedkov D. F., M. P., J. T., A. P., J. J. a V. K., ktorých potreba výsluchu vyplýva z vykonaných prepisov ITP.

V posudzovanej veci bol pribratý znalec za účelom skúmania zdravotného stavu obvineného R. K.. Realizovať sa bude požiadavka obhajcu obvineného B. na sprocesenie hovorov (zv. č. 11, čl. 6732 – 6747).

Pre ukončenie prípravného konania je potrebné vykonať oboznámenie sa obvinených a obhajcov s vyšetrovacím spisom podľa § 208 Trestného poriadku, pričom nemožno vylúčiť, že obhajcovia, resp. obvinení podajú návrhy na doplnenie dokazovania.

Predĺženie lehoty väzby o 5 mesiacov u obvinených F. a S. nepresahuje najvyššiu možnú lehotu trvania väzby pre osoby obvinené z obzvlášť závažného zločinu v zmysle § 76 ods. 7 písm. c/ Trestného poriadku, t.j. 25 mesiacov.

Už uvedené úkony si vyžadujú primeraný časový úsek, ktorý aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je postačujúco vymedzený predĺžením lehoty väzby do 20. augusta 2014.

Najvyšší súd konštatuje, že doposiaľ vykonávané vyšetrovanie prebieha v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, t.j. bez prieťahov.

Najvyšší súd ďalej uvádza, že súčasťou sťažnosti obvineného proti uzneseniu o predĺžení lehoty väzby bola alternatívna žiadosť o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Nadriadený súd primárne vzhľadom na osobu obvineného, ale aj s prihliadnutím na povahu prejednávaného prípadu, keď obvinený je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona a iné, v súčasnom štádiu trestného konania nepovažoval nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka za adekvátne.

Súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie môže uložiť dohľad aj v prípade obzvlášť závažného zločinu za predpokladu, že to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Výnimočné okolnosti sa posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a určitých okolností prípadu. Pomermi páchatel'a treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré nesúvisia so spáchaním trestného činu,

a existujú v čase rozhodnutia. Pri posudzovaní osoby páchatel'a sa pozornosť venuje najmä celému jeho predchádzajúcemu životu (vek, recidíva, postoj k spáchanému trestnému činu). V danom prípade takéto výnimočné okolnosti nadriadený súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, a preto sťažnosť obvineného R. S. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol a dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenariadil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. februára 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová